

D 15

1 Inledning

A-son har varit föremål för ett disciplinärende, som ursprungligen initierades genom en underrättelse från Skatteverket och avsåg ett bolag, här benämnt åkeribolaget. RN har härutöver granskat A-sons revisionsarbete i ytterligare sex aktiebolag. I det följande redovisas RN:s utredning beträffande åkeribolaget. Härutöver kommenteras dateringen av skriftliga uttalanden¹ för två bolag, här benämnda plåtslageribolaget och restaurangbolaget.²

Detta beslut är disponerat enligt följande. I avsnitt 2 redogörs allmänt för revisorers dokumentationsskyldighet. I avsnitt 3 redogörs för Skatteverkets underrättelse avseende åkeribolaget och i avsnitt 4 för RN:s utredning av A-sons revisioner för detta bolag för räkenskapsåren 2009 och 2010. I avsnitt 5 behandlas dateringen av skriftliga uttalanden. RN:s sammanfattande bedömning och frågan om disciplinär åtgärd redovisas i avsnitt 6.

2 Allmänt om revisorers dokumentationsskyldighet

En godkänd eller auktoriserad revisor ska enligt god revisionssed dokumentera dels sådana förhållanden som har betydelse för att ge bevis till stöd för uttalandena i revisionsberättelsen, dels sådana förhållanden som utgör bevis för att revisionen har planerats och utförts enligt god revisionssed. Bestämmelser om dokumentation finns i 24 § revisorslagen (2001:883) och 2–4 §§ RN:s föreskrifter (RNFS 2001:2) om villkor för revisorers och registrerade revisionsbolags verksamhet.³ Dokumentationen ska vara tydlig och sammanställd på ett överskådligt sätt. Av dokumentationen ska framgå bl.a. hur granskningen har planerats, vilken granskning som har genomförts, när granskningen har utförts, vilka iakttagelser som har gjorts och vilka slutsatser som har dragits. Underlåtenhet att fullgöra dokumentationsskyldigheten på ett riktigt sätt bedöms som allvarlig, eftersom den försvårar en analys och en tillfredsställande bedömning av arbetet i efterhand.

Den omständigheten att en revisor inte dokumenterar sina granskningsåtgärder enligt gällande föreskrifter behöver i och för sig inte innebära att hans eller hennes granskningsåtgärder har varit otillräckliga. I ett sådant fall får dock en stor del av RN:s bevisbörda anses övergå på revisorn. Det innebär att revisorn måste kunna redogöra för sin granskning på ett sådant sätt att det vid en helhetsbedömning framstår som sannolikt att de påstådda åtgärderna har utförts och att de har haft

¹ Enligt ISA 580 *Skriftliga uttalanden* ska revisorn begära skriftliga uttalanden från dem i företagsledningen som har vederbörligt ansvar för de finansiella rapporterna och kunskap om de berörda förhållandena.

² RN:s granskning av plåtslageribolaget och restaurangbolaget har avsett räkenskapsåret 2012.

³ Bestämmelserna i 4 § fanns före den 1 augusti 2013 i 5 § samma föreskrifter.

sådan inriktning och omfattning att de har kunnat tjäna som underlag för välgrundade slutsatser. Vid denna bedömning beaktar RN bl.a. hur detaljerade uppgifter revisorn har lämnat om sina granskningsinsatser. Om revisorn därvid inte förmår göra den påstådda granskningen sannolik, utgår RN från att någon tillfredsställande granskning inte har skett.

3 Åkeribolaget

3.1 Underrättelsen från Skatteverket

Skatteverket hade granskat åkeribolagets bokföring för räkenskapsåren 2009 och 2010 och konstaterat att bolaget inte hade redovisat väsentliga in- och utbetalningar vilket inneburit att bolagets löpande redovisning och årsredovisningar inte gav en rättvisande bild av bolagets verksamhet. Vid granskningen framkom att ett stort antal insättningar och uttag från bankkontona under de två åren inte hade bokförts. I slutet av respektive räkenskapsår gjordes korrigeringar på två bankkonton (ett checkräkningskonto och ett fakturabelåningskonto) för att kontonas saldon skulle stämma överens med saldona enligt bankkontoutdragen. Något underlag för de korrigerade beloppen fanns inte i bokföringen. Under båda åren hade det också skett ett stort antal transaktioner med aktieägaren via ett avräkningskonto. I flertalet fall saknades underlag även för dessa transaktioner. Bolaget försattes i konkurs den 6 september 2012.

Åkeribolaget hade vid ingången av år 2009 ägt en lastbil som användes i yrkesmässig trafik av bolagets ägare i dennes enskilda firma. Under år 2009 hade bolaget köpt in ytterligare en lastbil. Bolaget ägde dessa bilar även under år 2010. Under åren 2009 och 2010 hade en av bilarna använts i yrkesmässig trafik av ägarens enskilda firma.

Under år 2010 hade också den andra lastbilen, i vart fall delvis, använts i den enskilda firman. Åkeribolaget hade dock inte för något av åren fakturerat den enskilda firman någon hyra för bilarna och inte heller bokfört några hyresintäkter.

3.2 A-sons yttrande till RN över Skatteverkets underrättelse

A-son har till RN uppgett följande.

Åkeribolaget bedrev åkeriverksamhet under åren 2004 och 2005. Åren 2006–2008 importerade och sålde bolaget takmaterial. Härefter var bolaget, enligt den information som han fick från dels bolagets ägare, dels dess redovisningskonsult, vilande. Enligt ägaren fanns det planer på att bolaget skulle återuppta den åkeriverksamhet som under åren 2006–2010 hade bedrivits i ägarens enskilda firma. Enligt bolagets årsredovisningar var den verksamhet som hade bedrivits i bolaget mycket obetydlig. Hans planering och granskning av uppdraget utgick från denna information. Han har i efterhand förstått att den information som han erhöll om bolagets rörelse avseende åren 2009 och 2010 inte var fullständig.

De oegentligheter och felaktigheter som noterades vid Skatteverkets revision är svåra att fånga upp i en lagstadgad revision. Den enda möjliga vägen att fånga upp

åtminstone några av de enligt Skatteverket inte bokförda intäkterna hade varit en detaljgranskning av samtliga transaktioner på bolagets bankkonto, eftersom det där eventuellt hade kunnat spåras några av de transaktioner som Skatteverket hade identifierat. Vid granskningen av åren 2009 och 2010 konstaterade han genom intervjuer med redovisningskonsulten att rutinerna för avstämningar hade fungerat som tidigare år, dvs. att bl.a. checkkontot stämde av månatligen. För att verifiera detta utförde han för båda åren stickprovsvis kontrollavstämning av en månad utan att notera några avvikelser mellan huvudbokföring och bankens uppgifter. Därefter stämde han av huvudbokens saldo per respektive balansdag mot bankens engagemangsuppgifter. Han ansåg att denna granskning var tillräcklig.

Vad gäller transaktioner på aktieägarens avräkningskonto uppgick dessa till 49 under år 2009, varav 24 var insättningar och 25 uttag. Han granskade tio poster. På samtliga verifikat som hade debiterats kontot hade det på verifikatet angetts att det avsåg ett uttag av ägaren. De granskade större insättningarna till bolaget som hade krediterats kontot avsåg delfinansiering vid inköp av en lastbil, amorteringar och räntor, en inbetalning på bolagets skattekonto samt bokföring av lämnat aktieägartillskott. Han noterade inte något anmärkningsvärt vid sin stickprovsmässiga granskning.

4 RN:s utredning av A-sons revisioner för åren 2009 och 2010

4.1 Gemensamt för räkenskapsåren 2009 och 2010

Åkeribolagets nettoomsättning uppgick till 0 kr för år 2009 och till 160 tkr för år 2010. Balansomslutningen redovisades med 606 tkr per balansdagen den 31 december 2009 och med 379 tkr per balansdagen den 31 december 2010. I åkeribolagets förvaltningsberättelse anges för åren 2009 och 2010 att bolagets verksamhet var import och försäljning av takmaterial. A-son avgav för båda räkenskapsåren revisionsberättelser som inte avvek från standardutformningen.

A-son har i dokumentationen antecknat att åkeriverksamheten bedrevs i ägarens enskilda firma. Av hans dokumentation kan inte utläsas om han utredde huruvida detta skedde med utnyttjande av de lastbilar som ägdes av aktiebolaget eller om ägarens enskilda firma faktiskt ägde några lastbilar för att driva åkeriverksamhet. För båda åren 2009 och år 2010 har han under rubriken Företagsbeskrivning antecknat att ägaren till åkeribolaget hade god ekonomi via sin enskilda firma.

A-son har uppgett följande.

Hans utgångspunkt var att den interna kontrollen var god genom att bolaget anlidade en dittills mycket seriös och duktig redovisningskonsult på en redovisningsbyrå med dittills goda rutiner. En analytisk granskning gav honom inte fog för misstankar. Han erhöll rimliga förklaringar till de kostnader som hade bokförts och de gav honom ingen anledning att misstänka att bolaget hade underlåtit att redovisa intäkter. Han förlitade sig på att rutinerna på redovisningsbyrån fungerade. Hans granskning innebar stickprov en månad per räkenskapsår samt avstämning mot engagemangsbesked. Han ansåg att detta var tillräckligt.

Han granskade inte ägarens enskilda firma mer än att han, via bolagets redovisningskonsult, kontrollerade "interna" transaktioner med åkeribolaget. Han utredde inte närmare vilka lastbilar som hade varit i den enskilda firmans ägo. Ägaren förklarade att det inte bedrevs någon verksamhet i åkeribolaget under åren 2009 och 2010. Enligt den information som han erhöll från ägaren och redovisningskonsulten hade de fordon, som under åren 2009 och 2010 hade ägts av bolaget, använts i den enskilda firman. De förluster som hade uppstått hade täckts via aktieägartillskott (år 2009) och fakturering mot den enskilda firman (år 2010). Han fick, genom redovisningskonsulten och samtal med bolagets ägare, information om att ägaren hade god ekonomi.

A-son har i ett föreläggande förelagts att förklara vad hans granskning av "interna" transaktioner innebar, vilka slutsatser han drog av denna granskning och varför det inte finns någon dokumentation som verifierar hans uppgifter om granskning av eventuella interna transaktioner. RN har i föreläggandet också konstaterat att det av A-sons svar till RN framgår att han kände till att bolagets lastbilar användes i ägarens enskilda firma. Han har därför förelagts att förklara varför han inte, för något av åren 2009 och 2010, utredde i vilken omfattning bolagets bilar användes i den enskilda firman, varför han inte utredde vilken ersättning som bolaget rätteligen borde ha fått i form av hyra, varför han ansåg det tillräckligt att bolaget fick ersättning för sina kostnader och inte ersättning i form av rimlig hyra, utifrån den enskilda firmans faktiska användning av bilarna, varför han godtog att bolaget, i vart fall för år 2009, inte redovisade några intäkter samt varför han godtog att bolaget för år 2010 redovisade endast 160 tkr som ersättning för utlåning av fordon.

A-son har tillagt följande.

Enligt den information han erhöll från bolagets ägare och redovisningskonsulten hade de fordon som ägts av åkeribolaget under åren 2009 och 2010 använts i den enskilda firman. Han fick också av bolagets ägare information om att användningen av bilarna hade varit "våldigt begränsad" under år 2009. Han utredde inte i detalj i vilken omfattning verksamheten i den enskilda firman hade bedrivits, eftersom bolaget hade fått täckning för sina kostnader via aktieägartillskott och fakturering. Han granskade de transaktioner i form av fakturering som hade skett mellan åkeribolaget och den enskilda firman. De redovisade resultaten i respektive rörelse gav honom inte anledning att ifrågasätta den "interna prissättningen", dvs. den prissättning som gjordes mellan bolaget och bolagets ägare, via den enskilda firman. Vad gäller den fakturering som år 2010 hade skett mellan bolaget och den enskilda firman fick han via ägaren och redovisningskonsulten bekräftat att denna avsåg hyra av fordon.

Genom samtal med ägaren och översiktlig granskning av rapporter i den enskilda firman bedömde han inte användningen av lastbilarna som anmärkningsvärd på något sätt i relation till erhållen kostnadstäckning, gjorda avskrivningar eller omständigheter i övrigt. Han fann därför inte anledning att vidta någon ytterligare utredning beträffande omfattningen av lastbilarnas användning.

4.2 Räkenskapsåret 2009

Posten *Maskiner och inventarier* togs per balansdagen den 31 december 2009 upp till totalt 590 tkr. Enligt en förteckning ingick bilar med ett bokfört värde om totalt 590 tkr, därav i vart fall två lastbilar med ett bokfört värde om totalt 376 tkr. A-son har antecknat att en avskrivning med 13 procent verkade rimlig, då det huvudsakliga värdet avsåg lastbilar som hade använts väldigt begränsat. Han har även noterat att ”tämlichen betydande” reparationer hade gjorts på fordonsparken och att dessa i sin helhet hade belastat åkeribolagets resultat som en rörelsekostnad.

På en checklista, rubricerad *Nettoomsättning*, har A-son antecknat att åkeriverksamheten inte kommit i gång, eftersom ägaren inte hade hunnit med det. På en checklista, rubricerad *Övriga intäkter*, har A-son antecknat att en post om 330 tkr (konto 3990, Övriga ersättningar och intäkter) avsåg ett ovillkorat aktieägartillskott för att täcka upp årets förlust samt att reglering hade skett via minskning av ett avräkningskonto. Av dokumentationen kan inte utläsas om han reflekterade över om det var förenligt med god redovisningssed att redovisa ett aktieägartillskott som en intäkt i resultaträkningen. Han har förelagts att kommentera detta, att förklara varför han godtog att aktieägartillskottet redovisades i resultaträkningen samt att förklara varför han godtog att det av årsredovisningen inte kan utläsas att ett aktieägartillskott hade lämnats. Han har också förelagts att förklara varför han inte krävde att få ett skriftligt dokument från styrelseledamoten, tillika ende ägaren, avseende aktieägartillskottet för att förvissa sig om huruvida det var fråga om ett villkorat eller ett ovillkorat aktieägartillskott.

A-son har uppgett följande.

Han känner väl till hur ett aktieägartillskott bör redovisas enligt god redovisningssed. I detta fall bedömde han dock att redovisningen över resultaträkningen knappast kunde vara ett väsentligt fel som på något sätt påverkade den samlade informationen i årsredovisningen. Han fick information från ägaren om att aktieägartillskottet var ovillkorat. Att han godkände att aktieägartillskottet redovisades som en rörelseintäkt beror på att han ansåg att detta bättre beskrev innebörden av tillskottet, dvs. kostnadstäckning från den enskilda firman. I noten till eget kapital borde ha lämnats upplysning om att intäkten avsåg ett aktieägartillskott. Han anser att aktieägarens påskrift av årsredovisningen bekräftade aktieägartillskottets karaktär av ovillkorat aktieägartillskott. Om det hade varit fråga om ett villkorat tillskott, hade han krävt att upplysning om detta lämnades i årsredovisningen.

4.3 Räkenkapsåret 2010

Posten *Maskiner och inventarier* togs per balansdagen den 31 december 2010 upp till totalt 350 tkr. Enligt en förteckning ingick bilar, bokförda till totalt 350 tkr, därav i vart fall två lastbilar bokförda till totalt 317 tkr. A-son har antecknat att två av de bilar som hade tagits upp år 2009 hade sålts under år 2010 till aktieägarens enskilda firma. På en checklista, rubricerad *Nettoomsättning*, har antecknats *Försäljning av takmaterial* (konto 3100), 160 tkr. A-son har dock antecknat att beloppet avsåg hyra för av den enskilda firman använda fordon tillhörande åkeribolaget. Det innebär att enligt A-sons anteckningar var det inte fråga om

försäljning av takmaterial utan om en hyresersättning, erhållen från den enskilda firman. Av hans dokumentation kan inte utläsas om han utredde i vilken utsträckning den enskilda firman hade använt åkeribolagets fordon och därmed om den erhållna ersättningen var rimlig. Han har förelagts att kommentera detta och att förklara varför han godtog att ersättningen från den enskilda firman togs upp till 160 tkr. I dokumentationen finns inga kopior på några kundfakturer som åkeribolaget skulle ha utfärdat eller någon hänvisning till sådana fakturer. A-son har förelagts att förklara på vilket sätt han hade granskat de fakturer som låg till grund för de i åkeribolaget bokförda intäkterna.

På en checklista, rubricerad *Övriga intäkter*, har antecknats bl.a. *Vinst avyttring maskiner/inventarier* (konto 3973), 109 tkr. A-son har antecknat ”Reavinstberäkning kontrollerad u.a.”. Han har vidare noterat att bokfört värde var borttaget på sålda inventarier och att dessa var utköpta av ägaren till anskaffningsvärde.

A-son har uppgett följande.

Enligt hans information utgjorde omsättningen om 160 tkr hyra för fordon som ägdes av bolaget men användes i ägarens enskilda firma. Han såg inte något anmärkningsvärt med denna ersättning. Han fick ersättningen bekräftad på e-post från såväl bolagets ägare som dess redovisningskonsult. Han fick även, av redovisningskonsulten, bekräftat att fakturorna hade bokförts som kostnad i den enskilda firman. Vad gäller granskningen av intäkter i övrigt föranledde inte heller hans stickprov på resultaträkningens kostnadssida några misstankar om att det fanns oredovisade intäkter.

Han krävde inte att få ta del av något underlag avseende faktureringen från åkeribolaget, eftersom denna avsåg en transaktion mellan åkeribolaget och den enskilda firman som hade bekräftats av båda parter. Han kontrollerade att den enskilda firman hade bokfört motsvarande belopp. Vidare kontrollerade han realisationsvinstberäkningen avseende avyttring av inventarier som avsåg två bilar. Han granskade underlaget till transaktionen och noterade att försäljningen hade bokförts mot ägarens avräkningskonto. Ägaren hade köpt nämnda inventarier från bolaget till anskaffningsvärden vilka väsentligt torde överstiga verkliga värden. Försäljningen innebar en realisationsvinst för bolaget om ca 109 tkr och bolaget uppvisade ett positivt resultat efter finansiella poster om ca 33 tkr.

Ägarens utköp av inventarier från åkeribolaget till värden som översteg verkliga värden var inte att anse som hyresersättning. Att försäljningen gjordes med betydande realisationsvinster för åkeribolaget var i stället ett uttryck för ägarens vilja att finansiera åkeribolagets verksamhet. Indirekt kan dock denna transaktion ha haft betydelse för storleken på det belopp som debiterades ägarens enskilda firma, då ägarens vilja sannolikt var att åkeribolaget härigenom skulle erhålla kostnadstäckning och kanske en mindre vinst. Han fann vid sin granskning inte skäl att ifrågasätta hyresersättningens storlek.

4.4 RN:s bedömning

Av utredningen framgår att A-son kände till att åkeribolagets bilar under åren 2009 och 2010 användes i bolagets ägares enskilda firma. För år 2009 godtog han att bolaget erhöll ersättning för sina kostnader genom ett aktieägartillskott, bokfört som övriga intäkter. För år 2010 godtog han att bolaget ersattes dels genom fakturabetalning om 160 tkr, dels genom att inventarier såldes till ägaren för ett pris som översteg det verkliga värdet. Av A-sons dokumentation kan inte utläsas att han utredde omfattningen av utlåningen av lastbilar till den enskilda firman eller bedömde vilka ersättningar som borde vara rimliga marknadshyror. Han har inte heller genom sina yttranden till RN förmått göra sannolikt att han genomförde godtagbara granskningar i de aktuella avseendena. RN drar mot den bakgrunden slutsatsen att granskningarna var otillräckliga (jfr den i avsnitt 2 angivna bevisbörderegeln). Med hänsyn till bristernas art saknade A-son grund för att tillstyrka fastställande av åkeribolagets resultat- och balansräkningar. Genom att ändå göra det har han åsidosatt god revisionssed.

Som framgått ovan hade bolaget för år 2009 redovisat ett aktieägartillskott om 330 tkr som en resultatpost rubricerad *Övriga intäkter*. A-son har anfört att det borde ha framgått av årsredovisningen att den ”övriga rörelseintäkten” avsåg ett aktieägartillskott. RN konstaterar dock att ett aktieägartillskott, enligt god redovisningssed, ska bokföras direkt mot eget kapital och inte som en intäkt i resultaträkningen.⁴ A-son skulle därför ha påtalat för bolaget att årsredovisningen skulle ändras vad avsåg denna post. Om så inte skedde, skulle han ha avstyrkt fastställande av bolagets resultat- och balansräkningar, eftersom dessa inte gav en rättvisande bild av bolagets resultat. Han har emellertid underlåtit att agera på detta sätt. Även genom denna underlåtenhet har han åsidosatt god revisionssed.

5 Skriftliga uttalanden

Vad gäller plåtslageribolaget är ett skriftligt uttalande från företagsledningen daterat den 2 mars 2013 och A-sons revisionsberättelse den 30 april 2013. Ett skriftligt uttalande från företagsledningen i restaurangbolaget är daterat den 29 mars 2013, medan A-sons revisionsberättelse är daterad den 30 juni 2013. A-son har förelagts att förklara varför han godtog uttalanden som var daterade långt innan han daterade sina revisionsberättelser.

A-son har uppgett följande.

Uttalanden från företagsledningen för plåtslageribolaget och restaurangbolaget skrevs ut i samband med att han hade planeringsmöten med företrädare för respektive bolag inför revisionen. Han anser inte att detta är i strid med ISA 580 *Skriftliga uttalanden*. För båda bolagen förelåg vid tillfället utkast till

⁴ Vid den aktuella tidpunkten fanns ett uttalande från Rådet för finansiell rapportering. Enligt UFR 2, *Koncernbidrag och aktieägartillskott*, skulle erhållna aktieägartillskott redovisas hos mottagaren direkt mot fritt eget kapital. Även om uttalanden från rådet i första hand gällde större aktiebolag ger uttalandet, enligt RN:s mening, uttryck för vad som då ansågs vara god redovisningssed även beträffande mindre bolag. Numera gäller BFNAR 2008:1, *Årsredovisning i mindre aktiebolag (K2)*. Enligt 15.2 i nämnda uttalande ska ett erhållit aktieägartillskott redovisas som en ökning av posten *Balanserat resultat* när utfästelsen erhålls.

årsredovisningar som i sin helhet, vad beträffar den ekonomiska rapporteringen, till fullo överensstämde med de därefter påskrivna årsredovisningarna. I de fall någon förändring hade skett eller om några väsentliga händelser hade inträffat i bolagen mellan de båda tidpunkterna hade han, enligt sitt normala arbetssätt, skrivit ut nya uttalanden i samband med revisionsberättelsernas datering.

RN gör följande bedömning.

Av ISA 580, p. 10, framgår att revisorn ska begära att företagsledningen lämnar ett skriftligt uttalande om att den har uppfyllt sitt ansvar för upprättandet av årsredovisningen enligt det tillämpliga ramverket för finansiell rapportering. Detta innefattar, där så är relevant, att årsredovisningen ger en rättvisande bild enligt villkoren i revisionsuppdraget. Vidare ska revisorn enligt ISA 580, p. 11, begära att företagsledningen lämnar ett skriftligt uttalande om att den har försett revisorn med all relevant information och åtkomst enligt villkoren för revisionsuppdraget samt att alla transaktioner har bokförts och avspeglas i årsredovisningen. Enligt ISA 580, p. 14, ska datumet för de skriftliga uttalandena vara så nära datumet för revisionsberättelsen för årsredovisningen som det är praktiskt möjligt.

Av A-sons dokumentation och av hans yttranden framgår att han för två av de här aktuella bolagen och räkenskapsåren inhämtade skriftliga uttalanden från företagsledningen två respektive tre månader innan han avgav sina revisionsberättelser. Han har inte redovisat några omständigheter som hindrade honom från att inhämta uttalandena vid en senare tidpunkt. Genom att inhämta uttalandena från respektive företagsledning för tidigt avseende två bolag har han åsidosatt god revisionssed.

6 RN:s sammanfattande bedömning och val av disciplinär åtgärd

RN har funnit flera brister i A-sons revisionsarbete. Han har för ett bolag och avseende två räkenskapsår inte utfört en godtagbar granskning av omfattningen och redovisningen av bolagets utlåning av bilar till en enskild firma. Bristerna har medfört att han har saknat grund för att tillstyrka fastställande av bolagets resultat- och balansräkningar. För samma bolag och beträffande ett av räkenskapsåren var redovisningen av ett aktieägartillskott felaktigt redovisat så att årsredovisningen inte gav en rättvisande bild av bolagets resultat och ställning. Även av detta skäl saknade han grund för att det aktuella året tillstyrka fastställande av bolagets resultat- och balansräkningar. Slutligen har A-son för två bolag godtagit skriftliga uttalanden från respektive företagsledning vilka var daterade flera månader före det att han avgav sina revisionsberättelser.

A-son har i nu angivna avseenden åsidosatt sina skyldigheter som revisor och ska därför meddelas en disciplinär åtgärd. Det som läggs honom till last är allvarligt och då särskilt med beaktande av att han för ett av bolagen och för två räkenskapsår har tillstyrkt fastställande av resultat- och balansräkningarna trots att han saknat grund för det.

Med stöd av 32 § andra stycket revisorslagen (2001:883) meddelar RN A-son varning.

Ärendet har avgjorts av RN genom dess tillsynsnämnd. I beslutet har deltagit hovrättspresidenten Sten Andersson, ordförande, kammarrättspresidenten Stefan Holgersson, vice ordförande, enhetschefen Tomas Algotsson, advokaten Rune Brännström, auktoriserade revisorn Mikael Ernström, avdelningschefen Eva Ekström, direktören Per-Ola Jansson, skattejuristen Kerstin Nyquist och auktoriserade revisorn Ola Wahlquist. Vid ärendets slutliga handläggning har i övrigt närvarit stf. myndighetschefen Adam Diamant, chefsrevisorn Bodil Björk samt revisionsdirektören Inger Blomberg som har föredragit ärendet.